

ZVESTI

Ročník 28 - 1/2024

Občasník Cirkevného zboru
ECAV na Slovensku
Liptovský Mikuláš

Kázeň:
Ježiš - chlieb života str. 4 – 5

Vyznanie str. 3

Zo života zboru str. 8 – 10

Príspevok z archívu str. 12 – 13

Pre deti str. 16

Na úvod

Milé sestry, milí bratia, vážení čitatelia!

Pred pár rokmi som mal možnosť konať pastorálnu službu vo väzenskom zariadení. Bola to pre mňa úplne nová skúsenosť, ktorú som prijal s pokorou i určitými obavami. Pred prvou návštevou vo väznici mi naozaj – ako sa hovorí – nebolo všetko jedno. Spreádzali ma mnohé obavy. Ako je vo vnútri? Ako sa k mojej návšteve postaví zamestnanci ústavu? Bude sa chcieť som mnou dotýchny vôbec rozprávať?

Kým sa stretnem s tým, ktorého chcem navštíviť, musím prejsť cez 7 dverí, z ktorých väčšina je dobre strážená. A potom prichádzam do samotného „sveta“ v osobitnom „svete“. Rovnaká farba všetkých stien, často kamenné tváre strážnikov, odovzdanie všetkých osobných vecí hneď pri vstupe, to zvláštne ticho za múrmi... to naozaj nepridá nikomu na optimizme. No zároveň môžem po dvoch rokoch tejto vzácnej služby povedať, že som tam chodil rád. Predovšetkým preto, že ten niekto vo vnútri potrebuje niekoho zvonku. Vo svete, kde okrem pravidiel daných platia aj pravidlá, o ktorých sa nám „vonku“ ani nesníva, niekto potrebuje a je vďačný za toho „zvonku“. Čo tým chcem naznačiť?

Pri jednej z posledných návštev som si tak bytostne uvedomil, že byť vo väzení je pre toho, kto tú skúsenosť nemá, len ťažko predstavitelné. Ale zároveň sa to týka každého jedného z nás. Každý z nás je určitým spôsobom vo väzení, a to svojich hriechov. A v tomto prípade nám nepomôže pomýšľať na nejaké

predčasné podmienené prepustenie za dobré správanie. Vo vzťahu k Bohu to takto nefunguje. Ale bez šance to nie je. Práve Veľký piatok a potom aj Veľká noc nám veľmi konkrétne hovoria: cez pokánie a Božiu milosť ti môže byť tvoj trest odpustený. Jediné, čo chcem od teba, človeče, je, aby si v pokání padol na kolená, vyznal svoje hriechy a prosil o milosť. Je pre teba pripravená. Nie pre tvoje zásluhy, ale pre obeť Pána Ježiša Krista, Toho nevinného, za nás umučeného a ukrižovaného. Tu mi prídu na myseľ slová z Izaiáša, 53,5: „Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše nepravosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia.“

Asi to najhoršie pre človeka je, keď si nestihne počas života uvedomiť, že sa nachádza vo väzení, aj keď si myslí, že je slobodný. Aj toto bola podstatná časť zvesti Jána Krstiteľa. Boh nás však nechce ponechať vo väzení nášho hriechu, vo väzení smrti. Prichádza nám na pomoc. Veď najkrajšie a najhlasnejšie nám to pripomínajú práve nadchádzajúce sviatky. Pán Boh nám posielal svojho jednorodeného Syna v podobe človeka – Ježiša Krista. V ňom nám dáva kľúč od nášho väzenia hriechu tým, že nám ponúka účasť na jeho živote. Lebo len On jediný má moc zlomiť nadvládu diabla nad nami a prináša nám skutočné vyslobodenie.

Byť otrokom a byť väzňom je podobné, ale nie to isté. Otrokom potrebuje vykúpenie a väzeň vyslobodenie. Či by sme však boli jedno alebo druhé, a niečo z toho je určite náš prípad, nedokážeme sa z toho vymaniť

vlastnými silami. Preto prijmime aj počas týchto vzácnych veľkonočných sviatkov úžasný Boží plán a záujem o nás – ako sa vyhnúť večnej smrti. Ako byť ospravedlnený a hodný života v Božom kráľovstve. Z Božej strany, zo strany Tvorcu i Sudcu zároveň je už všetko pripravené. Ako je to na strane tvojej, milá sestra, milý brat?

*S láskou vás: Jozef Havrila ml.,
námestný farár*

Na vlásku

*Videl som život. Ešte žil.
A cez kríž hľadel z brala.
Stekali kvapky z Jeho žíl
a smrť už pri Ňom stála.*

*Videl som život. Knihu kníh.
A od tej knihy kľúče.
A Boha, ktorý strácal dych,
keď platil cudzí účet.*

*Videl som život. Na vlásku.
Tieň kvapky v Božej studni.
Videl som návod na lásku
o tretej popoludní.*

*Videl som život, smrť a tíš.
Z nich pije moja viera.
A teraz vidím, že Tvoj kríž
môj život podpiera.*

Autor neznámy

Čo pre mňa znamená „spevokol“?

Pre mňa, a verím, že aj pre ostatných spevokolistov, je to balzam na dušu, zážitok z tvorivej atmosféry pri nácvikoch, uvoľnenie, dobrá nálada. Čím lepšie spievame, tým sa viac tešíme na nácvik a vystúpenie. Spevokol je veľká možnosť priniesť medzi veriacich Božiu prítomnosť spevom, a tak aj touto cestou obnovovať vzťahy medzi ľuďmi, ozdobiť služby Božie a obnoviť našu duchovnú a emocionálnu oblasť. Cítíme sa tu ako v rodinnom prostredí, máme tu každý svoje miesto. Bližšie sa aj navzájom poznáme v rôznych situáciách.

Hudba a spev veľmi pozitívne ovplyvňujú naše životy. Viem to sama na sebe. Od mladosti som spievala v rôznych zboroch všade, kde som sa práve nachádzala.

Ešte ako dieťa som s otvorenými ústami v nedelu v kostole počúvala náš cirkevný zbor, ktorý vtedy viedol pán učiteľ Jozef Macko a v duchu som sa utvrdzovala v tom, že aj ja raz budem spievať v tomto našom kostole. Absolvovala som v hudobnej škole odbor klavír /1958/ a to mi dalo tiež veľký impulz a základ pre zborový spev. Potom sa to už vlezlo so mnou stále. Prišli študentské roky, prvé zamestnanie, potom založenie rodiny a tri deti. Istý čas bola pauza kvôli týmto povinnostiam. Nebývala som v Liptovskom Mikuláši. Život plynul a ako 60-ročná som sa vrátila do rodného mesta. Moje kroky v prvú nedelu smerovali do nášho kostola. Pred kostolom na lavičke som sa zviatila s bývalými spolužiačkami,

priateľkami z mladosti. Stretnutie s nimi bolo také úžasné, že sa mi zdalo, akoby som nikdy z tohoto mesta neodišla. Pri zvitani ma oslovili, či by som tak náhodou nechcela spievať v spevokole Tatran, potom v spevokole Laeto animo a už to bolo. No povedala som, že najprv chcem spievať v našom cirkevnom spevokole. A tak dodnes spievam v troch spevokoloch.

Spev je hladenie duše, rada spievam všetko svetské aj duchovné, ale s pribúdajúcimi rokmi viac to duchovné. Veľmi ma to vnútorne obohacuje aj preto, lebo keď som stratila manžela, potrebovala som okruh priateľov duchovne založených. To mi najviac pomáhalo, aby som neklesala na duchu, ale stále sa pridržiavala tej obrovskej sily, ktorú mi dáva spevom náš Pán.

Nepoznám deň, kedy by hudba nebola súčasťou môjho života, a to v akejkoľvek forme. Keď prežívam smútok, spievam, keď sa radujem, spievam. Veď človek, keď spieva, dvakrát sa modlí. Všetko, čo robíme pre Božiu slávu, to náš Stvoriteľ vidí a riadi. A tak sa nám darí.

Týmto mojím vyznaním by som chcela povzbudiť tých váhavých, ktorí ešte nenadobudli smelosť, aby prišli medzi nás a rozmnožili naše rady v obnovenom zborovom spevokole. Už len do konca tohto školského roka máme viacero rôznych príležitostí a podujatí. Na domácej pôde, seniorátnej, celocirkevnej či zahraničnej.

Jelena Ničová

Obsah

- strana 1
Na úvod
- strana 2
Čo pre mňa znamená spevokol ?
- strana 4 – 5
Ježíš - chlieb života
- strana 5
Modlitebné okienko zboru
- strana 6 – 7
Posolstvo zeleného štvrtka
- strana 8 – 10
Z výročnej kňazskej správy
- strana 10
Aj pre najmenších máme miesto
- strana 11
Volby v cirkevnom zbore
- strana 12 – 13
Voláme, pane, Hosanna ! (príspevok z archívu)
- strana 14
Naspäť k vianočnému projektu
- strana 15
Ekumenické služby Božie
- strana 15
Každá úprimná koleda srdce poteší
- strana 16
Pre deti
- strana 17
Tranoscus marec mesiac Knihy
- strana 18
Z našich matriék
- strana 18 – 19
Pozvánky na podujatia
- strana 20
Služby Božie počas sviatkov
- strana 20
Príbeh

Ježiš - chlieb života

„Keď teda zástup videl, že Ježiš nie je tam, ani Jeho učeníci, vstúpili na lodky a prišli do Kafarnaumu hľadajúc Ježiša. Keď Ho našli na druhej strane mora, povedali Mu: Majstre, kedy si sa sem dostal? Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia, ale že ste jedli z chlebov a nasýtli ste sa. Usilujte sa nie o pominuteľný pokrm, ale o pokrm, ktorý bude pre večný život, ktorý vám Syn človeka dá; lebo ten potvrdil Boh Otec. Povedali Mu teda: Čo robiť, aby sme konali skutky Božie? Ježiš im odpovedal: Skutkom Božím je veriť v Toho, ktorého On poslal. Povedali Mu: Aké znamenie ukážeš, aby sme videli a verili Ti? Čo Ty robíš? Naši otcovia jedli mannu na púšti, ako je napísané: Chlieb z neba dal im jesť. Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš dal vám chlieb z neba, ale môj Otec dáva vám pravý chlieb z neba; lebo to je chlieb Boží, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život. Povedali Mu na to: Pane, dávaj nám vždy tento chlieb. Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačnieť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“

(Evanjelium podľa Jána 6, 24 – 35)

Pán Ježiš nehovorí: „Som olomoucký syrček života“ alebo „držková polievka života“, či „olej z tresčej pečene života“. Pán Ježiš hovorí: „Ja som chlieb života.“ Nehovorí ani: „Som bohatá polosladká tmavá čokoláda života“ alebo „kaviár života“, či „foie gras života“. Nie. Pán Ježiš povedal: „Ja som chlieb života.“ Teda nie niečo, nad čím by sme ohrnuli nos, ani niečo, čo si niekto nemôže dovoliť. Naopak, hovorí o sebe ako o dostupnom a každodenne potrebnom chlebičku pre každého.

Každá kultúra má chlieb. Ako základ každodennej stravy je chlieb bežný a napriek tomu zároveň neobvyklý, pretože má mnoho rôznych podôb. V pekárňach rôznych krajín sveta nájdeme biely chlieb, tmavý chlieb, pšeničný, pohánkový, ražný, bezlep-

kový, francúzsky, taliansky, kvasený, nekvasený, pitu, tortillu, rôzne formy slaného pečiva a zoznam by mohol ešte dlho pokračovať. Keď povieme slovo „chlieb“, je pravdepodobné, že si hneď nejaký predstavíme, alebo si spomenieme na jeho chuť, vôňu, textúru. Všetky tieto chleby majú však pomerne krátku životnosť a použitie. Tak ako aj manna z neba, ktorá živila Hebrejcov na púšti, bola dočasná.

Keď Pán Ježiš hovorí: „Ja som chlieb života,“ ponúka úplne iný druh chleba na všetky dni. Chlieb, ktorý sa neskazí, nestvrdne, nie je dočasný, ale naopak, neustále a každodenne vie nasýtiť nášho vnútorného človeka a trvá večne. Ježiš je chlieb, ktorý udržuje vzťahy a posilňuje nádej.

Taký chlieb my ľudia veľmi potrebujeme.

Príliš veľa ľudí žije alebo skôr existuje na svete bez jedla nádeje. Príliš veľa ľudí dnes žije životom beznádeje. Sme bledí a vychudnutí z nedostatku tejto obživy. Niektorí trpíme obezitou vo svojej podvýžive, keď sa snažíme zaplniť prázdnotu vo svojom vnútri jedlom, ktoré nevydrží. Iní beznádejne hľadáme očarujúceho „princa“, „princeznu“, aby prišli s jedlom romantickej lásky, vďaka ktorej zmizne všetka naša osamelosť. Iní sa potlkame v zhromažďovaní materiálnych vecí, len aby sme nakoniec zistili, že náš hlad nikdy neuspokojí. Žijeme ako hladujúce deti s nafúknutými bruškami, akoby sme nemali inú perspektívu, ako tú, že raz aj tak zomrieme. Žijeme životy podvyživeného odcudzenia. Odcudzení sebe samým, odcudzení rodine,

blízkym, odcudzení rodičom alebo deťom, či manželovi, manželke, odcudzení starému priateľovi po prastarej hádke, odcudzení Bohu. Beznádej plodí takéto odcudzenie a odcudzenie nevyhnutne vyhladuje naše ľudské duše.

V Jánovom evanjeliu sme sa zachytili Ježiša, ktorý jačmenným chlebom a rybami práve nakrmil viac než 5000 ľudí a teraz sa naňho lepia ako na lepidlo. Zázrak chlebov pripomínal ľuďom mannu na púšti. Môže byť tento muž novým Mojžišom? Mohol by robiť pre nás zázraky? Pýtali sa sami seba. Pán Ježiš ale vie, že všetci ľudia potrebujú viac ako tento zázrak rozmnoženia jačmenných chlebov a rýb. A preto ponúka sám seba – niekoho priamo z neba. Chlieb, ktorý prináša večný život. Opravuje ich zmyšľanie, keď hovorí: „Nie Mojžiš dal vám chlieb z neba, ale môj Otec dáva vám pravý chlieb z neba; lebo to je chlieb Boží, ktorý zostupuje z neba a dáva svetú život. Povedali Mu na to: Pane, dávaj nám vždy tento chlieb. Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniieť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“

Aký presne je Ježiš – chlieb života? V čom je a v čom nie je Ježiš ako manna na púšti? Pán Ježiš je ako manna v tom, že nám pripomína, že žijeme, pretože Boh nám poskytuje presne to, čo potrebujeme: úrodný priestor na život, schopnosť pracovať a produkovať obživu pre naše telo... Ale Ježiš ako chlieb živo-

ta sa výrazne líši od manny na púšti v tom, že Ježiš nás živí vzťahom.

Existuje mnoho dôvodov, prečo sa ľudia odcudzujú jeden druhému a Bohu. Hriech je určite najväčším dôvodom. Nikto z nás nie je imúnny voči narušeným vzťahom. A napriek tomu sú vzťahy pre život rovnako potrebné a dôležité ako chlieb. Tak sme boli stvorení. Potrebujeme žiť vo vzťahoch, aby sme boli úplní ľudia. Pán Boh vie, aké krehké sú naše vzťahy, aké krehké sú naše životy, a vie aj to, že musíme byť neustále kŕmení, aby sme rástli vo vzťahoch... Preto posielal chlieb z neba v osobe Pána Ježiša Krista. V Ježišovi Kristovi prichádza Boh ako chlieb života. V Ježišovi Kristovi Boh zanecháva stopu chlebových omrvíniek v púšti beznádeje a odcudzenia, ktorá nás smie doviest' do vzťahu s Ním, do spoločenstva s Otcom nebeským, domov. Keď začneme hľadať, zbierať a jesť tieto chlebové omrvinky života, stane sa niečo nádherné. Keď sa prideme nasýtiť nádejou, pokojom a bezpodmienečnou láskou, ktorou je Ježiš Kristus, uvedomíme si možno po prvýkrát, že neexistuje taká hádka, také odcudzenie, ani taký hriech, ktoré by boli dosť veľké na to, aby nás Boh prestal milovať, zachraňovať a tvoriť z nás nového človeka.

Tento chlieb nie je len pozvaním do života, On je život. Tento chlieb nám dáva život, tento Ježiš je samotný Boží život zjavený v našom ľudskom svete. Kdekoľvek je pokora, všade tam, kde je jemnosť, všade tam, kde je tr-

pezlivosť, všade, kde je jednota v Duchu, všade, kde je pokoj, všade, kde je pravda hovorená v láske – tam nás sýti Chlieb života. Kdekoľvek láska zvíťazí nad ľudskou hriechnosťou, odcudzením, beznádejou – tam je Chlieb života, tam je Boží vlastný život daný – pre nás a za nás. To je to, čo pre nás Boh urobil v Kristovi – dal Ho pre nás a za nás!

Ak to tak k nám Pán Boh cíti, ak je ochotný odpustiť hriech a zabudnúť na odcudzenie a namiesto toho je ochotný zamerať sa na našu existenciu, namiesto toho sa rozhodne kŕmiť nás chlebom, ktorý je pre večný život, ako na to odpovieme? Ako budeme žiť inak ako svet? Dovolíme tejto našej inakosti definovať naše vzťahy? Necháme naše nezhody byť dôvodom na rozchody a odcudzenia? Alebo budeme žiť životy hodné nášho povolania, napodobňujúc Toho, ktorého premáhajúca láska môže rásť aj v nás ako práve kysnúci kváskový chlebič?

Pán Ježiš Kristus už zvíťazil nad všetkým, čo by nás oddeľovalo od Boha, jedného od druhého, a dokonca aj nad smrťou. Chceme víťaziť spolu s Ním? Nech nás všetkých živí tento dar chleba – Chlieb života! Nech zažijeme bezpodmienečnú lásku, ktorú v nás Pán Boh pečie prostredníctvom vzťahu s narodeným, ukrižovaným a vzkrieseným Ježišom Kristom. Amen

Mgr. Zuzana Havrilová

Modlitebné okienko zboru

Za čo sa chceme spoločne modliť:

- za spoločenstvo cirkevného zboru
- za našich kňazov
- za novozvolených presbyterov
- za všetkých pracovníkov v zbore, súčasných, aj budúcich
- za poznávanie Božej vôle uprostred nás
- za jednotu a úprimnú bratsko-sesterskú lásku medzi nami

Budeme radi, keď nám zašlete aj ďalšie námety na spoločné modlitby.

Posolstvo Zeleného štvrtka

Do vrcholiaceho Pôstu, Ježišovho pašiového príbehu, patrí neodmysliteľne tzv. Veľký alebo Tichý týždeň. V tomto poslednom pôstnom týždni pred Veľkou nocou sa štvrtok podľa kresťanského kalendára nazýva Zelený štvrtok. So Zeleným štvrtkom súvisí aj zmlknutie zvonov ako znak spoluúčasti s utrpením Ježiša Krista, ktoré sa v evanjelickej cirkvi najbližšie rozozvučia až na Veľkonočnú nedeľu. Podľa viacerých zdrojov zákaz zvonití pramenil v dávnej viere v návrat duší mŕtvych k pozostalým. Ľudia sa totiž obávali, že zvony by v kontakte s takýmito dušami stratili svoju zázračnú moc – zaháňať búrku a zlé sily.

Odkiaľ sa vzal tento názov – Zelený štvrtok? Niektorí tvrdia, že podľa sviežej zelene Getsemanskej záhrady, kde došlo k zatknutiu Ježiša Krista. Iní zase tvrdia, že tento názov vznikol prešmyčkou nemeckého názvu Gründonnerstag (plačlivý štvrtok)

na Gründonnerstag (Zelený štvrtok). Niekedy v minulosti sa v tento deň konalo zmierenie kajúcnikov. Bol to deň ľútostivého, ale aj radostného plaču. Verejní hriešnici sa podobali suchým ratolestiam, ktoré sa v tento deň pokáním zazelenali na strome. Biskup im udelil rozhrešenie a prijal ich späť do spoločenstva veriacich. Latinské pomenovanie Zeleného štvrtka aj v Agende, v knihe bohoslužobných poriadkov našej cirkvi, má pomenovanie Dies viridium, čiže Deň zelených ratolestí. V tento deň na niektorých miestach sa používalo rúcho zelenej farby a aj zvyk jesť veľa zeleniny.

So Zeleným štvrtkom zvyčajne spájame Poslednú večeru Pána Ježiša s učeníkmi, zároveň jej ustanovenie ako sviatosti, kedy Kristus stotožnil chlieb so svojím telom, ktoré sa vydáva za nás, a kalich s vínom so svojou krvou, ktorá sa vylieva za nás na odpustenie hriechov. Preto je Zelený štvrtok vo veľkej miere pre mnohých

príležitosťou, aby prišli k sviatosti Večere Pánovej.

Lenže so Zeleným štvrtkom súvisia aj ďalšie udalosti odohrávajúce sa počas Poslednej večere i po nej nasledujúce, ktoré nám zachytávajú evanjeliá.

Podľa Matúša a Marka Pán Ježiš pri Poslednej večeri označil svojho zradcu v osobe Judáša slovami: Veru vám hovorím, že jeden z vás, ktorý stoluje so mnou, ma zradí. (Mk 14,18 porovnaj Mt 26,21 a J 13,10 – 11. 18. 21 – 30) Tajuplne označil svojho zradcu, keď Judášovi podal skyvu chleba. Lukáš zachytil Ježišove slová, že hod veľkonočného baránka v tejto podobe je posledný pred Jeho smrťou, a najbližšie ho bude jesť, len už dokonalého v kráľovstve Božom (L 22,16).

Ján spomína udalosť (J 13, 1 – 20), ako Pán Ježiš umyl svojim učeníkom nohy. Peter sa zdráhal, ale po Ježišom vysvetlení túžil po tom, aby mu Ježiš umyl aj ruky a hlavu. Nestalo sa tak. Otázkou je, či Pán Ježiš umyl

nohy aj Judášovi. Pravdepodobne áno. Symbol pokory voči blížnemu. S umývaním nôh sa stretieme v rímskokatolíckej cirkvi. Tento obrad pochádza z čias svätého Gregora Veľkého, ktorý denne hostil dvanásť žobrákov. Večeru Pánovu s umývaním nôh napokon spájajú aj Adventisti siedmeho dňa. Ešte pri Poslednej večeri povstal spor medzi učeníkmi, kto z nich je asi najväčší. Pán Ježiš im pripomenie: Najväčší medzi vami nech je ako najmenší; a vodca ako slúžiaci. (L 22, 24, 26) Podľa Matúša, Marka a Lukáša Pán Ježiš zdvihol varovný prst a Petrovi nekompromisne pripomenul – tri razy ma zaprieš. (Mt 26, 34 Mk 14, 30 L 22, 34) A Ján zachytil vo svojom evanjeliu Ježišovo prikázanie, aby sa učenici vzájomne milovali. (J 13, 34)

Keď sa toto všetko odohralo počas Poslednej večere, Pán Ježiš odišiel so svojimi učeníkmi do Getsemanskej záhrady. Padol na tvár na zem a modlil sa, podľa Matúša trojfázovo. Zvádza zápas o kalich utrpenia, ale zároveň sa vložil do Otcovej vôle. Učeníci mali spolu s Ním bdiť, taktiež sa modliť, ale zaspali. Jedinečná je Ježišova arci-pastierska modlitba. (J 17, 1 – 26) V rímskokatolíckej cirkvi Ježišovu opustenosť v Getsemanskej záhrade

symbolizuje na Zelený štvrtok otvorený prázdny svätostánok, zhasnuté večné svetlo, ale aj odnášanie všetkých predmetov z oltárov.

A potom došlo k zajatiu Pána Ježiša. Judáš Ho zradil, podľa prvých troch evanjelistov, bozkom. Horlivý Peter snažil sa brániť svojho Majstra, tasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Spomínajú to všetci evanjelisti. Ján pripomenie, že onen sluha sa volal Malchos (J 18, 10) a Lukáš zase skutočnosť, že Ježiš dotkol sa mu ucha a uzdravil ho. (L 22, 51) Bol to posledný Ježišov skutok uzdravenia.

Ježiša chytili a voviedli Ho do veľkňazovho domu. Od tohto okamžiku začalo vypočúvanie a obviňovanie Ježiša pred Kaifášom, Pilátom, Herodesom, Annášom a späť k Pilátovi. Obvinili Ho, že sa rúha Bohu, plúvali Mu do tváre, bili Ho po hlave, palicovali (Mt 26, 65, 67), falošne svedčili proti Nemu (Mk 14, 56), posmievali sa Mu (L 22, 63), strážca Ho udrel po tvári (J 18, 22). To všetko vyvrcholilo konštatovaním: A všetci usúdili, že je hoden smrti. (Mk 14, 64).

V rámci vypočúvania pred Kaifášom,

došlo k tomu, čo Pán Ježiš predpovedal – Peter trikrát zaprel a zo strachu sa nepriznal k svojmu Majstrovi. Nie je podstatné, koľkokrát kohút zakikírkal po zapretí, ale oveľa dôležitejšie je, keď po zapretí obrátil sa Pán a pozrel na Petra (L 22, 61), že Peter vyšiel a žalostne zaplakal (L 22, 62). V tom žalostnom plači bolo úprimné pokánie a poznanie, že sa naplnili Ježišove slová, ktoré mu nie tak dávno povedal. Ktovie, ako by to dopadlo s Judášom, keby sa neobesil, ale žalostne zaplakal nad svojím skutkom zrady? Možno by sme dnes mohli počuť o jeho misijnej práci a mali od neho knihu Evanjelia.

Všetky tieto biblické udalosti súvisia so Zeleným štvrtkom. Obsahovo bohatý sviatok, než aby sme ho zúžili len na sviatosť Večere Pánovej. Ďalšie biblické udalosti, ako nám ich podávajú evanjelisti, sú udalosťami nasledujúcich dní, až po Ježišovo vzkriesenie. Nech je pre nás Zelený štvrtok vzácnym sviatkom, do udalostí ktorého sa dokážeme ponoriť, nanovo si ich sprítomniť a v tom všetkom poznávať neutíchajúci Boží záujem o hriešneho človeka v diele záchrany skrze Ježiša Krista.

Vladimír Ferenčík
zborový farár

.....
Rímskokatolícka cirkev si na Zelený štvrtok pripomína aj ustanovenie sviatosti kňazstva. Biskupi na pamiatku toho slúžia svätú omšu so všetkými kňazmi svojej diecézy. Zároveň biskupi v katedrálach posväcujú tri druhy olejov – tzv. olej katechuménov na pomazanie pred krstom; krizmu na pomazanie po krste, pri sviatosti birmovania, pri vysviacke biskupov, kňazov, kostolov a oltárov; a olej chorých pre sviatosť pomazania chorých. V Starej zmluve olejom pomazávali kráľov a kňazov. Pán Ježiš pri svojom vystúpení v synagóge v Nazarete hovoril o svojom pomazaní Hospodinom (L 4, 17 – 19) a odvolával sa na prorocké slovo Iz 61, 1 – 2. Veď titul Kristus, Mesiáš, v preklade znamená Pomazaný. Ide o titul očakávaného Záchrancu na konci vekov. Učeníci majú od Ježiša nielen meno kresťania – pomazaní, ale aj duchovné pomazanie. Veď prijali Kristovho Ducha a majú účasť na kráľovskom kňazstve.

.....
So Zeleným štvrtkom sa spájalo mnoho ľudových zvykov, magicko-očistných praktík, ktoré mali a majú svoj pôvod v pohanstve. Ľudia sa skoro ráno pred východom slnka umývali studenou, čistou vodou, aby boli zdraví. Dievčatá, ktoré chceli mať dlhé vlasy, si ich v tento deň česali pod vrbou. Po zime sa prvýkrát vyhánal dobytok na pašu. Gazdiné upratovali domácnosť, na dvore vyumývali drevený nábytok, vápnom vybielili steny v izbe, murované pece a sporáky; vymazali hlinené podlahy, vyčistili drevené dlážky, na periny dali čisté obliečky. Zelený štvrtok bol pôstnym dňom. Jedávali sa predovšetkým pokrmy zo zelených listov špenátu, mladé žihľavy a štaveľa. Varili sa polievky, prívarky, omáčky a niekedy aj strukoviny. Zelená strava mala zabezpečiť zdravie po celý rok.

.....
Viete, že Rímskokatolícka cirkev v odvolaní sa na nové vydanie Rímskeho misálu zmenila jednotlivé názvy nasledovne? Kvetná nedeľa – Palmová nedeľa, Tichý týždeň – Svätý týždeň, Zelený štvrtok – Štvrtok Svätého týždňa, Veľký piatok – Piatok utrpenia Pána, Biela sobota – Svätá sobota, Veľkonočná nedeľa – Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania, Veľkonočný pondelok – Pondelok vo Veľkonočnej oktáve. Nové vydanie Rímskeho misálu, liturgickej knihy, vstúpilo do platnosti 1. 1. 2022.

Z výročnej kňazskej správy

Hlavné služby Božie sa konali 155-krát s priemernou účasťou 326 osôb.

Ďalej sa konali:

nešporné	3	priemer	31
večerné	46	priemer	32
stredtýždňové	30	priemer	20
adventné/pôstne	39	priemer	139
mládežnícke	2	priemer	150

Počas roka kázali v cirkevnom zbore všetci traja bratia biskupi.

Biskup VD pri príležitosti evanjelizačného týždňa „Pre Teba“ v Liptovskom Mikuláši; kázal tiež počas rozhlasového prenosu na Veľký piatok. Generálny biskup kázal pri príležitosti 125. výročia vzniku vydavateľstva Tranoscus. Brat biskup ZD kázal na Dni LOS, ktorý sa tiež konal v cirkevnom zbore Liptovský Mikuláš.

Pozitívne hodnotím aj zapájanie konfirmandov 2. ročníka, ktorí spolu s rodičmi čítajú biblické texty na hlavných službách Božích. Zapájajú sa aj hudobné skupiny a obzvlášť som vďačný za obnovený zborový spevok, ktorý účinkoval na Božie narodenie. Veľmi požehnaným časom boli aj služby Božie sprevádzané hudobnými skupinami. Hľadáme nové formy oslovujúce aj mladšiu a strednú generáciu. Služby Božie sú pravidelne nahrávané a ukladané na stránku CZ, tieto nahrávky sú hojne navštevované. Rád by som povzbudil všetkých veriacich k účasti na hlavných službách Božích. Paradoxne večerné služby Božie sú navštevované viac ako pred pandemiou. Na hlavných službách Božích je účasť stále nízka.

Krst svätý

Krst svätý je: a) prejavom viery rodičov, b) prijatím dieťaťa do Mena Pána Boha, c) prijatím dieťaťa do ECAV a cirkevného zboru. V roku 2023 sme mali 19 krstov; to znamená o 15 me-

nej ako v roku 2022. Bolo pokrstených 15 dievčat, 4 chlapci. Povzbudzujeme mladé rodiny, aby dar dieťaťa prijímali so všetkou láskou a pokorou, pri výchove nezabúdali odovzdať dieťaťu zo svojej viery a prijať sviatosť krstu svätého.

Konfirmácia

Od septembra 2023 je v skupine konfirmandov v 1. ročníku 9 osôb. V druhom ročníku je 24 konfirmandov. Konfirmovaných v minulom roku bolo 7 konfirmandov.

Večera Pánova

Večera Pánova sa prisluguje z plastových pohárikov a je evidentné, že spoločný kalich tak skoro nebudeme môcť používať. Večera Pánova, ktorá je v duchovnom aj hmotnom zmysle priamym prijímaním Pánovho chleba, sa prislúžila 30-krát. V chráme bola Večera Pánova prislúžená 262 mužom a 703 ženám, čo je spolu 965, to je o 41 viac oproti predchádzajúcemu roku.

Sobáše

V roku 2023 sme mali po príprave a pastorálnych rozhovoroch v zbore 18 sobášov, z toho bolo 5 evanjelických a 11 zmiešaných; 1 evanjelické požehnanie manželstva a 1 katolícke. V porovnaní s predchádzajúcim rokom je to o 10 viac.

Pohreby

Celkovo sme pochovali: 45 ľudí, z toho 20 mužov, 25 žien. Väčšina pohrebov sa vykonáva v Dome smútku. Dôraz v pohrebnej kázni kladieme na nádej a večný život. Vždy nás sprevádzajú kantori, čo hodnotíme pozitívne a veľmi si to vážime. Nevyskytuje sa nijaký problém s pohrebnými službami. Niekedy, hlavne v dcérocirkvi Iľanovo a vo filii Ploštín, sa rozlúčia aj občianske organizácie. Ich rozlúčková reč je veľmi pekne pripravená a nenejuje kresťanskú zvesť o nádeji.

Okrem Domu smútku sa obrady vykonávajú v chrámoch Božích v Iľanove a v Ondrašovej, v kultúrnom dome v Demänovej. Začínajú sa objavovať aj kremácie bez obradu, len s následným uložením urny do hrobu. Niekedy to má opodstatnenie, niekedy sú to

ekonomické dôvody. Upozorňujeme veriacich, že takéto konanie v neodôvodnených prípadoch nie je dobré.

Detská besiedka

Detská besiedka sa konala vždy v nedeľu súbežne so Službami Božími v Liptovskom Mikuláši aj Iľanove. Počas prvej piesne deti pristupovali k požehnaniu pri oltári a odchádzali do miestnosti Besiedky. V Liptovskom Mikuláši vyučovali: Zuzana Hlavnová, Lucia Kovalčíková, Martina Mikušová, Lýdia Kordošová a Alžbeta Kordošová, od septembra aj Zuzana Havrilová. Detská besiedka sa konala 38-krát s priemernou účasťou 8 detí. V Iľanove vyučovala sestra Janka Žiaranová, stretli sa 4-krát s priemernou účasťou 2 deti.

Detská besiedka spolu 42-krát s priemernou účasťou 10 detí.

Učiteľky DB sa 4. 3. 2023 zúčastnili oblastného školenia Detskej misie v Ružomberku s nosnou témou prípravy veľkonočného posolstva pre deti. 17. júna 2023 tím DB v spolupráci s Detskou misiou pripravil misijnú Lego párty, ktorá sa konala v priestoroch dcérocirkvi Iľanovo. Podujatie navštívili rodiny s deťmi.

22. decembra 2023 sa konala pre deti v LM vianočná tvorivá dielnička.

Deti pripravili pásmo vianočných vinšov a pieseň do štedrovečerných bohoslužieb v hlavnom kostole v LM.

Dorast a mládež

Aj v roku 2023 fungovalo v rámci cirkevného zboru stretávanie sa mládeže a dorastu. Pravidelné stretnutia sa uskutočňujú v piatok v areáli Bethanie. Počas roka sme sa venovali viacerým témam. Najväčší priestor dostali Ježišove podobenstvá a v druhej časti roka aj téma: Čo hovorí Biblia o... V rámci tejto témy sa snažíme premýšľať o rôznych aktuálnych výzvach a o tom, ako na ne Biblia reaguje. Okrem týchto stretnutí sa v nedeľu podvečer stretáva aj staršia mládež. Témou stretnutí je spoločné zdieľanie sa a biblické štúdium (Skutky apoštolov, niektoré Pavlove listy). Počas leta sú tieto aktivity doplnené aj pondelkovými „opekačami“, ktoré predstavujú neformálnu príležitosť pozvať aj svojich kamarátov, ktorí na

bežné stretnutia mládeže nechodia. Okrem pravidelných aktivít sa po viacročnej prestávke obnovili aj chatové pobyty pre konfirmandov v zborovej ubytovni v Ploštíne. Počas roka 2023 sme ich realizovali trikrát.

Aj v roku 2023 sme sa aktívne zapojili do organizovania seniorálnych stretnutí dorastu, ktorých vrcholom je spoločný tábor KOLOS. V tomto roku sme sa navyše snažili na tábor aktívne pozvať aj mladých žiakov a žiačky z Evanjelickej spojenej školy.

Zborový spevokol

V priebehu pandémie v minulých rokoch sa spevokol nestretával. Jeho činnosť sa obnovila príchodom brata farára Jozefa Havrila v októbri 2023. Starší členovia už nepokračovali s nácvikom, ale pribudli ďalší členovia, čo zefektívnilo prácu spevokolu. Členovia spevokolu sa stretávajú každý štvrtok o 17:00 pod vedením brata farára Jozefa Havrila. Spevokol poslúžil dvoma piesňami na 1. sviatok vianočný. Naďalej pokračuje vo svojej činnosti. (V. Ferenčík)

Minuloročná správa v sekcii „Zborový spevokol“ končila slovami: „Mám nádej, že sa v krátkej budúcnosti nájde niekto, kto osloví aj mladšiu generáciu, zvolí možno inú formu stretnutí, nácviku piesní a jeho činnosť sa obnoví.“

Táto prosba bola vypočutá a s príchodom nového brata farára Jozefa Havrila sa činnosť zborového spevokolu, po prestávke spôsobenou pandemiou, opäť obnovila. Spevokol začal zase svoju činnosť v novembri a po piatich nácvikoch poslúžil dvomi piesňami na 1. slávnosť vianočnú. V tomto roku sa pokračuje v nácvikoch a do konca júna je naplánovaných pomerne veľa akcií a podujatí. Pri tejto príležitosti by som chcel pozvať všetkých, ktorí majú radosť zo spevu ako rytmu života, pridať sa do nášho spoločenstva. Boli by sme radi, keby bol zborový spevokol spoločenstvom, ktorý spája všetky generácie v našom cirkevnom zbore. V rámci plánov do leta je aj zájazd do Srbskej Vojvodiny za účelom nadviazania spolupráce a nájdenia partnerského cirkevného zboru na Dolnej zemi. (Jozef Havrila)

Biblické hodiny

Zvyčajne sa konajú pravidelne od septembra do júna, v utorok o 17.00 hod., okrem Adventu a Pôstu. Účastníci vyžadujú účasť zborového farára, od ktorého očakávajú duchovné vedenie. Dôraz je na biblické štúdium, spoločné rozhovory, modlitby a spev. Prichádzajú predovšetkým ženy, ale sporadicky prichádzajú aj muži. V priebehu januára – júna 2023 sme sa stretli 17-krát, celkový počet 256, priemer 16 účastníkov.

Témy: Ježišov a náš krst, Rok slávnostného odpočinku, Jubilejný rok, Levirátne manželstvo, Vydanie dekalógu, Truhla zmluvy, Nazirejský sľub, Áronovské požehnanie, Bar micva, Židovské sviatky, Záverečné stretnutie s posedením.

Misijné akcie v zbore

- vo februári sa v našom cirkevnom zbore konalo misijné podujatie VD „Pre Teba“ v kultúrnom dome. Veriaci boli povzbudení a hojne sa tejto akcie zúčastnili.

- apríl – v spolupráci s vydavateľstvom Transcius a LOS sa konalo celocirkevné podujatie pri 125. výročí založenia vydavateľstva Transcius. Akcia trvala 4 dni. Duchovný a vzdelávací program bol veľmi pekne pripravený. Podujatie sme zakončili Slávnostnými službami Božími, na ktorých kázal brat generálny biskup. Teší ma spolupráca s vydavateľstvom, máme za sebou veľmi pekné projekty a dúfam, že v nastupujúcom trende budeme pokračovať.

- v júni sa v sále cirkevného domu konala slávnostná európska premiéra filmu Izraelskej televízie: Záhada Tranovských. Privítali sme zachránenu pani Ruženu Gesundheit s početnou rodinou. Spevokol farárov a farárok LOS spieval židovské piesne. Prijali sme srdečné poďakovanie rodiny Gesundheit. Na akcii bolo viac ako 200 účastníkov.

- 3. septembra sme v zbore privítali LOS. Témou podujatia bolo: „Dobří ľudia v zlých časoch“. Na službách Božích poslúžil kázňou brat biskup Ján Hroboň a prednáškou brat farár Marián Bochnička na tému: Život a dielo brata farára Maderu. Paralelne prebiehal program detí v sále cirkevného domu a program mládeže vo far-

skej záhrade. Na záver podujatia bola prezentácia knihy spomienok pani Gesundheit. V spolupráci s Transciom cirkevný zbor podporil vydanie knihy. Akcia bola veľmi pekne pripravená. Ďakujem vedeniu LOS aj všetkým aktívnym spolupracovníkom.

- september bol pre nás výnimočný aj príchodom nového brata farára Jozefa Havrila z cirkevného zboru Podlužany na kaplánske miesto. Sestra farárka Lýdia Kordošová so zdravotných dôvodov načas ukončila pôsobenie v ECAV ako duchovná. Ďakujeme jej za všetku prácu, ktorú vykonala, za jej službu a priateľské vzťahy. Nech jej dobrý Pán Boh pomáha každý deň! Brat farár Havrila sa s radosťou a nadšením pustil do služby. Jeho talent výborného hudobníka a motivátora (nezlomného) veľmi radi v cirkevnom zbore využijeme. Jeho pani manželka Zuzana Havrilová slúži ako spirituálka na Evanjelickom gymnáziu Juraja Tranovského. V cirkevnom zbore vedie detskú besiedku. Nech im Pán Boh pomáha v ich službách.

- november – pripomenuli sme si 100. výročie pripojenia Vrvice k Liptovskému Mikulášu. Okrem tejto vzácnej spomienky sme odovzdali do užívania vrbické zvony. Mnoho rokov nezvonili. Po generálnej oprave, na ktorú prispeli: Mesto Liptovský Mikuláš, Urbár Vrbica, manželka Markovci z Prahy a zbierkou veriaci, sa prvýkrát rozoznali zvony 12. novembra 2023. Na slávnosti účinkoval organista Metod Rakár, komorný ženský spevácky zbor LAETO ANIMO, zúčastnilo sa ho predsedníctvo LOS, celé vedenie Mesta Liptovský Mikuláš a viac ako 200 účastníkov. Okrem vrbických zvonov sa v roku 2023 po mnohých rokoch rozoznali aj zvony v Ploštíne. Na opravu prispel Urbár Ploštín a cirkevný zbor. Zvon je volanie k počúvaniu Pána Boha. Nech túto schopnosť nikdy nestratíme.

Opravy

Práce vykonané v cirkevnom zbore v roku 2023:

- dokončenie okien – Sirotinec
- rekonštrukcia starej fary – kúrenie, osvetlenie, maľovanie
- zvony v Ploštíne

- dvere hlavného kostola
- kúrenie v Ploštíne
- zvony vo Vrbici
- oprava fasády vrbickej fary (PSM)
- oprava strechy hlavného kostola
- nový motor pre organ vo Vrbici, nové svietniky
- oprava plota pri kostole v Ondrašovej
- nové rúcha a svietniky v modlitebni v Okoličnom
- oprava schodov a sokla – ECD (Evanjelický cirkevný dom)
- výmena kotla v Bethanii

Okrem prostriedkov cirkevného zbo-

ru sa predsedníctvu cirkevného zboru podarilo získať nenávratné finančné prostriedky z darov a jedného grantu. Grant vo výške 3 500 € sme použili na opravu kúrenia v Ploštíne. Vedenie Mesta Liptovský Mikuláš nám darovalo na rekonštrukciu zvonov vo Vrbici 5 000 €, Urbár Vrbica taktiež pri oprave vrbických zvonov daroval 5000€; Urbár Ploštín na opravu zvonov v Ploštíne 4 000 €.

Všetkým darcom veľmi pekne ďakujeme.

Plánované opravy v roku 2024

- podali sme žiadosť o grant na opravu kazateľnice v hlavnom kostole. V prípade, že bude úspešný a finančné prostriedky budú dostatočné, pokúsi-

me sa začať s rekonštrukciou dokončenie fasády na

- oprava okapov v Iľanove
- oprava zadnej steny kostola v Ondrašovej a namontovanie automatiky zvonov
- oprava plota pri modlitebni v Okoličnom a montáž prietokového ohrievača
- v budove Bethanie montáž kúrenia na prízemí

*pripravil: Marián Bochnička,
predsedajúci zborový farár*

Aj pre najmenších máme miesto

Pozývame všetky deti nášho cirkevného zboru aj príležitostných detských hostí na stretnutia detskej besiedky. Je to forma detských bohoslužieb, ktorá je priradená veku a ich záujmom. Tvorí ju interaktívna biblická lekcija pre deti, detské piesne, zábavné a tvorivé aktivity. Spolu poznávame, aký je Pán Boh, a budujeme si vzájomné priateľstvá. Učíme sa, prečo sú Božie prikázania pre nás užitočné, aké dobré správy sú ukryté v Biblii, a povzbudzujeme sa

k peknému a rešpektujúcemu mysleniu, hovoreniu a správaniu voči našim blíznym. Program detskej besiedky pripravujú lektorky Zuzka Havrilová, Zuzka Hlavnová, Lucka Kovalčíková a Martinka Mikušová. Deti sa stretávajú v prvej lavici v hlavnom kostole na bohoslužbách o 9.00. Počas prvej piesne prijímú od kňaza požehnanie pri oltári a potom odchádzajú s lektorkou do zborového domu. Mladšie detičky sú vítané zúčastniť sa detskej be-

siedky v sprievode rodiča. Evanjelista Marek zaznamenal slová Pána Ježiša, ktoré sú pre nás rodičov poverením starať sa o duchovný rast našich detí: „Dovoľte deťom prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie.“ (Mk 10,14) Nech nám aj vám sám Pán pomáha naplňať tieto slová nedeľu čo nedeľu v evanjelickom cirkevnom zbore Liptovský Mikuláš.

Zuzana Havrilová

Voľby v cirkevnom zbore

Na začiatku roka 2024 sa uskutočnili v cirkevnom zbore voľby brata dozorcicu a nových presbyterov. Po šiestich rokoch im skončil mandát. Som veľmi vďačný bratovi dozorcovi Milanovi Hudíkovi, že kandidatúru opätovne prijal. Veľmi dobre si rozumieme, dopĺňame sa, no a čo je dôležité, môžeme sa jeden na druhého spoľahnúť. V tejto zvláštnej dobe to už nie je až také samozrejmé. Niektorí presbyteri pokračujú vo svojich funkciách. Niektorí sa rozhodli už nekandidovať.

Rád by som sa im aj touto cestou úprimne poďakoval. Pre cirkevný zbor urobili veľa dobrého. Odovzdali nám všetkým nielen zo svojich chariziem, ale hlavne zo svojho voľného času. Niektorí mali na starosti konkrétne veci a za ich pôsobenia sa dostali na úplne novú kvalitatívnu úroveň. Na druhej strane som rád, že máme množstvo vzácných a šikovných ľudí, ktorí boli zvolení za nových presbyterov. Nie sú úplnými nováčikmi. Už dlhšiu dobu medzi nami oddane slúžia. V zbore je veľa práce. Niekedy sa to ani nezdá. Manuálna, aby všetky budovy a okolie okolo nich bolo v poriadku. Hospodárska, aby všetky potreby a povinnosti zboru boli pokryté. Propagačná, aby ste sa o všetkých pripravovaných akciách dozvedeli. Duchovná, práca s deťmi, dorastom, mládežou. Aby sme si splnili základné poslanie – zvestovať evanjelium.

Laici často majú oveľa vzácnejšie dary, ako predpokladáme. Keď sa začíname dopĺňať a spolupracovať, je to pre kráľovstvo Božie tá najlepšia cesta. Novým sestram a bratom presbyterom prajem veľa síl, múdrosti a nadšenia

pre Božie veci. Po Veľkej noci budeme mať úžasnú slávnosť. Presbyteri zložia slávnostný sľub. Bude to radosť pre nás všetkých. Na záver jedno povzbudenie. Niekto raz povedal, že byť presbyterom je honor. Tak toto už dnes neplatí. Byť presbyterom je predovšetkým služba a poctivá práca. Niekedy jej plody vidíte, niekedy nie. Pri srdci vás hreje pocit, že aspoň v maličkom môžete byť Pánu Bohu užitoční.

Pre prehľad uvádzame zoznam presbyterov zvolených na obdobie rokov 2024 - 2030:

Liptovský Mikuláš - mesto, matkocirkev:

Ing. arch. Eduard Jančuška
– zástupca zborového dozorcicu
Ing. Ján Pavela
Dušan Profant
JUDr. Dagmar Burdová
Ing. Martin Korenica
Gabriel Blcháč, MSc.
Milan Fiačan
Ing. Ivan Košík
Ing. Milan Vrbenský
Ing. Marek Pápay

Liptovský Mikuláš - Okoličné, dcérocirkev:

Jaroslav Adame
– kurátor dcérocirkvi Okoličné
Ing. Ján Brtiš
PaeDr. Jana Chaloupková
Eva Lehotská – pokladníčka dcérocirkvi
Jana Salajová
Ing. Ján Janoška
Viera Barteková

Liptovský Mikuláš - Ondrašová, dcérocirkev:

Ing. Jaroslav Marko
– kurátor dcérocirkvi
Anna Čániová
– pokladníčka dcérocirkvi
Emília Cútová
Viera Fiačanová
Ing. Miroslav Uličný
Oľga Krajčiová
Alena Ondrejková
Mária Salanciová
Ing. Viera Brestovská

Liptovský Mikuláš - Iľanovo, dcérocirkev:

Viera Mikulášová
– kurátorka dcérocirkvi
Paulína Beľková
– pokladníčka dcérocirkvi
Jana Žiaranová
Ing. Jozef Stanovský
Soňa Havlová
Marta Kubová
Anna Kráľová
Viera Demenčíková
Elena Muranicová

Liptovský Mikuláš - Demänová, filiálka:

Ingrid Krčulová

Liptovský Mikuláš - Ploštín, filiálka:

Viera Kompíšová

*Spracoval: Mária Bochnička,
predsedajúci zborový farár*

Voláme, Pane, Hosanna!

V našom cirkevnom archíve uchová-
vame mnoho dobových sakrálnych
pamiatok. Okrem trojrozmerných
pamiatok opatrujeme veľa vzácnych
písomných dokumentov. Medzi také-
to patrí aj osobný fond kázni, dnes
už nebohého, brata farára Júliusa
Gabula. Vo vrbicko-svätomikuláš-
skom cirkevnom zbore pôsobil ako
zborový farár v rokoch 1959 - 1985,
kedy odišiel na dôchodok. Predtým

pôsobil v CZ v Lešti a v Partizánskom
(v Baťovanoch). Ako liptovskomiku-
lášskemu farárovi sa mu podarilo aj
v dobe neprajnej pre cirkev a vieru po-
staviť a posvätiť chrám Boží v Ilano-
ve. Niekolkokrát mal na fare i vo far-
skom byte štátnu kontrolu. Sám často
vravel, že keď vyšiel z fary, už ho sledo-
vali, a tak sa zdržiaval na fare, venoval
sa cirkevnej histórii, písal básne, ktoré
až do svojej smrti uverejňoval v Evan-

jelickom posle. Svoje kázne zoradil
podľa cirkevného roku od roku 1946.
Dnes uverejňujeme jeho kázeň na VI.
pôstnu nedeľu - Palmarum (Kvetná
nedeľa) - z roku 1950. Toto obdobie
rezonuje ako „kult osobností“ a bolo
veľmi tragické pre našu cirkev, ale aj
pre ostatné konfesie.

*Prípravila: Daniela Fiačanová,
archivárka CZ*

VI.nedeľa pôstna,Palmarum.-1950.-

Susp.: Voláme Pane, Hosanna !
a vítame Ta Synu Boží,
vieme žes naša ochrana,
že milosť Tvoja radosť množí.
Len nedaj Pane zablúdiť,
Hosanna zmeniť v Ukrižuj ho,
ó ráč si ľud svoj oblúbiť,
a v prosbách, vzdychoch vypočuj ho. Amen

T e x t : Židom 12.v.1-6.-

Vstupnou nedeľou do veľkého týždňa je dnešná kvetná ne-
deľa, alebo i palmová zvaná, podľa ratolestí anpaliem, kto-
ré ľud Jeruzalemský hádzal Ježišovi pod nohy, keď prechád-
zal ulicami tohoto mesta. Tie kvety boli ale symbolom fa-
lošnej lásky, ktorú Ježiš dobre rozpoznal, preto tieto pre-
javy lásky, ako aj krik z plna hrdla: Hosanna Synu Dávidovi.
Ho nenaplnili radosťou ba viac odporom k pretvarujúcim
a nešťalým davom ľudu. Preto aj táto nedeľa je zahalená
tienom kríža, ktorý sa Ježišovi v predstavách jasne rýso-
val. A preto sa nám dnes kríž v znamení ktorého sme kráča-
li pôstnou dobou zdá byť dnes výraznejší. Z tohoto kríža
padá tien na celý svet a tak celý svet je pod krížom.
Nad všetkými sa pnie vyvýšený kríž Kristov a pod ním je
tolko krížov, koľko je ľudí. Na Golgote okrem kríža Kristo-
ho ešte 2, tieto predstavujú svet v malom. Na jednom ka-
juci lotor na druhom neveriaci. Veriaci a neveriaci a u-
prostred trpí Kristus. V znamení tohoto kríža lásky ras-
tieme. Ale my dnes žijeme v znamení iných krížov, na kto-
rých je umučení náš pokoj, naša radosť, naše šťastie, celý
naš život. Sú to kríže našich hriechov. A tých je mnoho.
Tieto kríže vyriastly na pôde nášho hriešneho života. Po-
dobáme sa poľu porastenému burinou, na ktorom neit úrody,
lebo dobré zrno je ničené zlým. Aj v našom duchovnom živo-
te mnoho tej buriny hriechu. Potrebná je očista a tá je
spojená s námahou a obeťami. To množstvo krížov zatienuje
jedine kríž Kristov. V znamení len tohoto bud e náš ži-
vot rástť, očistený a pozbavený hriechov. Tento kríž je ob-
sahom i dnešného kvetnonedelného rozjímania, on je stredo-
bodom i radosti i žalosti našich. Pod tento kríž patria
kvety našich oddaností, nie haluzky jarných výhonkov, ale
ale ratolesti nášho veriaceho života. V strede nášho živo-
ta musí stáť Kristov kríž. A náš text nás

v tom smysle napomína :

"Nepohrdaj káznou križa
bo tresty len s Kristom sblíža
Hriech je cieľom nášho boja
porazí ho viera tvoja"

I./ Synu muj nepohrdej kazni Pane, aniž sobe stýskej, kedy od neho trestán bývaš. Nebo kohož miluje Pán, toho treste a švihá každého, kteréhož za syna prijíma. Tresty nemáme radi a nemajú ich radi ani deti. Trest je zaslužená odplata za vybočenie z predpísaného poriadku života. Sú odplatou za zle vykonané, ale aj výstrahou do budúcnosti. Sú výchovným prostriedkom, používa ich rodič a učiteľ, každý vychovávateľ. Privádzajú nás neraz k slzám, vzbudzujú v nás ľútosť, ale neraz i vzdor. Preto trestajúca ruka musí byť v spojení so srdcom. V treste musí byť láska trestajúceho. Tak ako to robí dobrá matka i otec, tak to musí robiť každý učiteľ. Celý náš život je školou ale v dospelom veku sa prísnejšie známkuje. Najlepšou známkou je pokoj a klud. Má ho každý, kto statočne pracuje a koná. Trestom predchádza napomenutie. Tak to robí aj Ježiš ako najlepší pedagóg a vychovávateľ. Jeho slová životu sú našou výstrahou i potešením. Preto.. "nepohrdej káznou križa".. Koho Pán miluje, toho švihá a treste.... A tie tresty sú pre náš ošoh, to zbadáme po odstupe časov Pán Ježiš chce aby náš život bol pravou radosťou, chce, z nás odstrániť kvetnosedlnu pretváрку, chce mať z nás ľudí radosť, ľudí statočnej práce. Nechce aby sme si sami v nevere stavali sobné križe, ale pomáha nám s Jeho križom odstranovať všetky naše križe. On dopustí, ale neopustí, dá trpieť, ale len pre naše dobro, ale dáva i silu v tomto utrpení. Dáva nám tresty z lásky. Jeho križ nás ale uchráni na koniec od všetkého. Bolo to 3. dec. 1800 na pohraničí medzi Rakušanmi a Francúzmi pohraničná bitka. Bojište bolo medzi školou a obcou. Dietky sa nemohly zo školy dostať domov. Rodičia mali strach o deti. Učiteľovi prišla na um dobrá myšlienka. Z blízkej kaplnky vzal drevený križ soradil do zástupu deti, postavil sa na ich čelo a s križom v ruke šťastne prešiel, lebo vojaci, keď videli križ prestali strieľať. Aj my by sme mali všade takto vchádzať s križom Kristovým a nič by sa nám nestalo. V ti ni križa sa šíri pokoj a láska,
II./ Ale križ aj je symbolom boja .

príspevok
z archívu

Kristus na križi svádzal boj viery. A tento boj viery viery je obsahom i nášho života. I nás k takémuto boju báda. "Odvrhnuce všeliké bríme i snadne obkličující ná hriech skrze trpelivost konejme beh uložného sobe boje Patrice na vudce a dokonávatele víry Ježiše Krista, kte místo radosti strpel križ, opováživ se hanby i posadil na pravici boží trnu Božího".
Obsahom boja je láska. Boj za lepší život, za telesné a chovné zdravie, boj za pokoj duši, boj za sociálnu spravlivost, vôbec boj za život v Kristu. Cirkvev musí nastúpi túto cestu boja a v cirkvi každý veriaci. To je program krestanstva.. K tomuto boju máme vzor v Kristu. Zbranc je naša viera, ktorá zaručuje isté víťazstvo....
"Není bojování naše proti telu a krvi, ale proti kníž stvu, proti mocnostem, proti sveta pánum temnosti vel tohoto, proti duchovným zlostem vysoko". Boj proti hri S duchovným mečom slova Božieho možno len bojovať... Len takto budeme v tieni križa rásť k novému životu, keď zmocnieme vo viere, budeme sa môcť sprotiviť prot hriechu až do krve... Prinesme dnes preto kvety viery a nimi vítajme nášho Spasiteľa.. On je našim učiteľom naša pomoc a záchrana, preto:
"Nepohrdaj káznou križa,
bo tresty len s Kristom sblíža
Hriech je cieľom nášho boja
porazí ho viera Tvoja. Amen."

Modl.:

Pane, požehnaj zástupy, volajú Hosana!
Zachrán ich zrady, potupy a v skúškach sklami
Nech Tebe navždy verné su v sláve i pod križ!
tupenie pravdy neznesú Boha uctia v bližnom
Nech navždy zneje Hosana, palmové ratolesti
pokojom veju pred Pána a jeho svätej zvesti
Amen.

Naspäť ku vianočnému projektu

Pri rozhovore do vianočných Zvestí sme si povedali, že sa ešte ku akcii „Kolko lásky sa zmestí do krabice od topánok“ vrátíme v najbližšom čísle zborového časopisu. Celé sa to začalo pred viac ako 18 rokmi, keď sme v cirkevnom zbere Podlužany reagovali na žiadosť Evanjelickej diakonie pripraviť niekoľko vianočných balíčkov pre slovenské deti žijúce v Rumunsku, v obci Vuková. Postupne sme sa zapájali aj ďalšie roky, striedali sme jednotlivé krajiny, kde žijú Slováci v zahraničí v nie ľahkých podmienkach (Rumunsko, Srbsko, Maďarsko).

Jeden rok sa však pri doručovaní balíkov zo strany pracovníčok diakonie vyskytli veľmi nečakané problémy na hraniciach, takže deti v určenom termíne nedostali svoje vianočné balíčky. Vtedy som sa ponúkol, že ďalší rok s jedným z presbyterov doručím balíčky osobne. Tak sa aj stalo a pri tejto mojej prvej návšteve Kovačice pred 15 rokmi sme sa zároveň dohodli, že budeme každoročne pozývať deti z náhradných, sociálne slabých a ohrozených rodín na spoločný letný biblický tábor. Zároveň sme si rozdelili prípravu vianočných balíčkov. Diakonia pripravovala pre Rumunsko a Maďarsko, ja som sa podujal na Vojvodinu (Srbsko). A tak to celkom spontánne prešlo do dlhodobého procesu. Postupne sa zoznam prijímateľov tejto pomoci rozrástol z pôvodných 100 na 900 detí (najväčší počet sme robili pred koronou).

Začína sa to zvyčajne v septembri, keď obdržím zoznam detí z náhradných, sociálne slabých a ohrozených rodín, ako aj detí s rôznymi formami postihnutia. Pri každom jednom dieťati sú vyznačené jeho špecifiká, preto príprava každého balíčka pre konkrétne dieťa je úplne jedinečná a to sa mi na tomto projekte najviac páči. Vyberiete si dieťa zo zoznamu a potom máte čas zhruba 2 mesiace o ňom premýšľať a postupne mu podľa návodu naplniť krabicu lásky, potešenia a požehnaní. A keďže deti dostanú tieto krabice ku Vianociam, vkladáme do nich len nové veci. Okrem tých materiálnych, aj kresťan-

skú literatúru, obrázkové biblie, misijné letáčky. Samozrejme, celé to dielo nedokáže urobiť jeden človek. Je prirodzené, že sa vždy opieram v prvom rade o cirkevný zbor, v ktorom pôsobím. No s radosťou sa zapájajú zbory a organizácie po celom Slovensku.

A tak som si organizáciu tohto projektu priniesol so sebou aj tu, do Liptovského Mikuláša. Som veľmi rád, že som v tom krátkom čase našiel pochopenie aj u mnohých vás, domácich. Za tých, ktorí s láskou pripravili krásne balíčky, aj za tých, ktorí podporili akciu finančne, napríklad aj na náklady spojené s cestou a dorúčením. Okrem vás sa do prípravy 600 krabíc zapojilo 23 cirkevných zborov, jedna cirkevná škola a ďalší. Všetko pripra-

vené sme týždeň pred prvou adventnou nedeľou naložili do dvoch áut a príviesných vozíkov a s Božou pomocou doručili do strediska pre sociálnu prácu v Kovačici. Tam už balíčky čakali na netrpezlivé detúrence, ktorým pár dní pred Vianociami urobili skutočnú radosť. Ak Pán Boh dá, aj tento rok sa na jeseň pustím do tejto akcie už pätnásťkrát. A budem vďačný za každého jedného z vás, ktorý sa s radosťou a ochotným srdcom prida. Ďakujem!

Jozef Havrila ml., námestný farár

Ekumenické služby Božie

Ekumenický týždeň sa koná na konci januára. Vtedy je v kalendári Sviatok obrátenia Pavla z človeka, ktorý sa zo všetkých síl snažil uctievať Boha, ale spôsobom, ktorý skôr škodil ako slúžil. Keď sa z neho stal kresťan a prijal Pána Ježiša do svojho srdca, Pavlovo nazeranie a postoje sa radikálne zmenili.

Pre nás je to obdobie presbyterstiev, konventov, uzávierok, rozpočtov. Jednoducho, naháňanie sa. Do toho vstupuje, ako oáza na púšti, ekumenická bohoslužba. Trochu sa utíšime, započúvame, porozprávame sa, skrátka pookrejeme.

Dlho som nosil v srdci túžbu navštíviť rímskokatolícky kostol v Ondrašovej. Brat dekan súhlasil, aby naše prvé stretnutie bolo práve tam. Je to veľmi

pekný chrám Boží. Kázal brat kazateľ Pálenčík. Aj on, hoci pochádza z Ondrašovej, bol v tomto kostole prvýkrát. Brat kantor zaradil do programu aj piesne z Taize. Druhý, tretí, sem-tam štvrtý hlas sa rozliehal kostolom. Druhým stretnutím boli služby Božie v modlitebni bratskej jednoty baptistov. Tu kázal prvýkrát brat farár Jozef Havrila. Celé služby Božie boli sprevádzané mládežníckymi piesňami. Opäť nám srdce nadmieru poskočilo.

Posledné stretnutie bolo v kostole vo Vrbici. Kázal brat dekan Culka. Keď som uvidel úplne plný kostol, skoro som dostal trému. Prvýkrát sme na Ekumenických službách Božích zaspievali s obnoveným spevokolom a bolo to výnimočné. Pridali sme aj

Taizé spevy, ekumenickí hudobníci išli naplno. A na záver? Čo iné ako hebrejské Hevenun Šalom (Prinášame vám pokoj). Počas piesne celý kostol začal tleskať. Na tvárach ľudí sa zračila radosť. Aj o tom je kresťanstvo: o radosti. O vzájomnej úcte a rešpekte. O tom, že je nám spolu dobre. Bol medzi nami aj brat farár Tomaga z Okoličného, ktorý sa do Vrbice vždy teší. Bol som veľmi vďačný za esemesky: „Tešíme sa, bolo nám skvele, budeme s vami spievať.“

Najbližšie ekumenické chvály budú na Velkonočnú nedeľu vo Vrbici o 18.00. Touto cestou vás chceme srdečne pozvať medzi nás, veď Kristus vstal z mŕtvych!

*Marián Bochnička,
predsedajúci zborový farár*

Každá úprimná koleda srdce poteší

Všetko sa začína ešte pred Adventom. Brat farár oslovuje spevákov, hudobníkov. Snaží sa osloviť čo najviac ochotných ľudí. Potom prídu nácviky. Na začiatku sme vždy nadšení. Neskôr zistíme, aké množstvo nedostatkov musíme odstrániť. Všetky nástrahy sa viac-menej zvládnú, a tak môžu prísť chvíle vystúpení. Tohtoročné koledy boli v poradí 21. a opäť sa stali výnimočnými. V prvom rade v tom, že sme sa rozrástli o vynikajúcich spevákov. Maminy priviedli svoje dcéry, alebo dcéry dovedli svoje maminy. Najmladšia Lucka mala 10 rokov, najstarší brat po 70-ke a ďalej sa už nehovorí.

Pridali sa k nám aj bratia a sestry baptisti – úžasní speváci a hudobníci. Prišiel tiež brat farár Jozef Havrila. Pár vystúpení s nami absolvoval, za čo sme mu veľmi vďační. Úplne na začiatku sme zaspievali na štedrovečerných službách Božích. Okrem huslí, gitár sa pridali aj dievčatá Nelka s Aničkou (naše konfirmandky) so svojimi flau-

tami.

Na Štefana sme vo Vrbici a Okoličnom sprevádzali celé bohoslužby. Prihovoril som sa k veriacim spolu s bratom kazateľom BJB Pálenčíkom. Z Okoličného sa nám ani nechcelo ísť domov, kvôli vynikajúcemu občerstveniu, ktoré pripravili naše milé sestry. Počas sviatkov sme navštívili s programom Domovy sociálnych služieb. Vždy tak srdce poskočí, keď potešíme našich starkých, keďže je už veselé a radostné obdobie, vždy sa nájde aj niekoľko ľudoviek, ktoré spolu zanôtime.

Prvýkrát sme navštívili aj bratov a sestry vo Veternej Porube. Krásne si upravili modlitebňu a bolo pre nás ctou a radosťou im v nej zaspievať. Privítala nás silná trojica: pán farár Šípka, pán starosta Tomko a sestra kurátorka. Prežili sme spolu naozaj požehnaný čas.

Celý blok vystúpení sme ukončili v našom milom Iľanove. Potešila nás veľmi pekná návšteva, výborná at-

mosféra a rôzne dobroty. Vystupovali sme aj v modlitebni BJB, kde sme tiež zažili vrelé prijatie a úprimné spoločenstvo. Koledy sú typické slovenské. V ľudových motívoch sa vyrozpráva a vyspieva viera v narodeného Spasiteľa. To je najdôležitejšie. A to druhé dôležité – to sú stretnutia. Prežitie Vianoc pri jedle a televízii by nás veľmi nebavilo. Som vďačný za generácie. Za to, že máme nasledovníkov. Keď sa nám už nebude chcieť, alebo si budeme posedávať pri peci, bude tu niekto, kto ponese radosť z narodeného Spasiteľa ďalej.

Atmosféru Vianoc umocnili aj dva výnimočné koncerty M. Rakara a speváčky A. Droppovej vo Vrbici a v Iľanove. Ďakujeme, že ich máme a že nám svojím umením vyrozprávajú ten vzácny príbeh narodenia Krista.

Marián Bochnička, predsedajúci zborový farár

Pre deti

Aj pre vás sme pripravili v zborovom časopise niečo zaujímavé. Budeme veľmi radi, ak sa možno aj s pomocou rodičov či starých rodičov pustíte do lúštenia nasledovných úloh. Nezapomnite nám správne odpovede doručiť do redakcie, resp. na farský úrad. Môžete ich však priniesť tiež na besiedku alebo na hodinu náboženstva. Na záver urobíme žrebovanie, a prvých troch v poradí určite aj odmeníme.

Do tabuľky napíš správne písmeno.
Pôstne obdobie trvá _____ dní.

- Nájdeš ma v slove ŠERO ale nie v slove PERO.
- Nájdeš ma v slove TRI ale nie v slove PRI.
- Nájdeš ma v slove HORY ale nie v slove HORÍ.
- Nájdeš ma v slove RAK ale nie v slove VAK.
- Nájdeš ma v slove KILO ale nie v slove KOLO.
- Nájdeš ma v slove KANADA ale nie v slove KANAPA.
- Nájdeš ma v slove SLIEPKA ale nie v slove PIEKLA.
- Nájdeš ma v slove MIŠKA ale nie v slove MIŠKO.
- Nájdeš ma v slove ŤAVA ale nie v slove KRAVA

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	

Vypíš písmená v poradí od 1 do 17.
Počas pôstu sa máme pripraviť na...

12	5	10	16	1	11	2	14	7	17	8	9	13	4	6	15	3
V	O	É	K	V	S	E	A	O	Y	Č	N	I	K	N	T	Ľ

Do slov v tabuľkách doplň chýbajúce písmeno.

-Máme šesť pôstnych nediel'. Piata pôstna nedeľa sa nazýva _____

a šiesta pôstna nedeľa sa volá _____.

5. pôstna nedeľa

HOPODIN	JERUZALE	ZÁCHANCA	GOLGOA	UČEÍCI	PILT

6. pôstna nedeľa

LUÁŠ	PAOL	PTER	OMÁŠ	JOÁŠ	DVID

Doplň písmená podľa súradníc.

Deň, keď si pripomínáme smrť Pána Ježiša sa volá ...

3F 2B 1D 5C 6F 1E 2C 4E 6A 4C 1A

Deň, keď bol Pán Ježiš v hrobe sa nazýva...

3D 4A 6E 5B 6D 3A 2F 5F 3B 3E 5D

	1	2	3	4	5	6
A	K	N	S	I	V	T
B	G	E	O	E	L	H
C	M	I	X	O	K	C
D	Ľ	D	B	G	A	A
E	P	CH	T	A	I	E
F	J	O	V	Z	B	Ý

Za prípravu ďakujeme JĎ

marec

mesiac

Knihy

 TRANOSCIUS

Vyhlasujeme mesiac marec za mesiac kresťanskej knihy. Nakúpte kresťanskú literatúru pre malých aj veľkých za skvelé ceny a získate milý darček ako aj možnosť výhodne nakupovať v ďalších mesiacoch. Budte požehnaní, priatelia.

Nebeský bohatí

Bengt Pleijel

Renomovaný autor Bengt Pleijel, švédsky evanjelický farár, kazateľ a rečník nás v tomto diele veľmi sústredene volá k Pánovi Ježišovi Kristovi. Je to výborná pomôcka na štúdium Biblie. Kratúčké odseky veľmi pomáhajú plňšie a prehľadnejšie osvojiť si obsah.

~~10,- €~~

TERAZ LEN ZA

5,- €

Nádej jednej matky

Francine Riversová

Prvá kniha historickej ságy Martino dedičstvo. Úspešná séria, ktorá očarila čitateľov na celom svete. Román Nádej jednej matky, ktorý pokrýva celú prvú polovicu 20. storočia, je prvým dielom pútavej a lyrickej rodinnej ságy o viere, snoch, sklamaní, hĺbke milosrdenstva a odpustenia v jednom z najpevnejších pút, aké v živote existuje – vo vzťahu matky a dcéry.

~~19,90 €~~

TERAZ LEN ZA

14,90 €

Silnejšia ako smrť

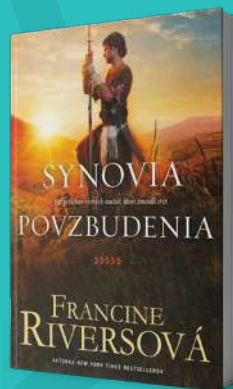
Lidie Czyż

Knihá poľskej spisovateľky Lidie Czyż Silnejšia ako smrť je príbeh, ktorý je nepravdepodobný, a napriek tomu pravdivý. Je to príbeh o sile, ktorá má moc vytiahnuť človeka zo samotného dna zúfalstva, príbeh o mladých ľuďoch, ktorý sa číta so zatajeným dychom. Prináša nádej aj v najťažších životných situáciách. V situáciách, keď aj z jasného neba môže udrieť blesk.

~~15,- €~~

TERAZ LEN ZA

13,50, €

Synovia povzbudení

Francine Riversová

Za mužmi, ktorí formovali dejiny, treba hľadať hrdinov, čo pri nich stáli. Každý z nich kráčal za Bohom v tieni vyvoleného vodcu a pokorne prijal Božie pozvanie slúžiť bez nároku na uznanie a slávu. Kniha nám približuje život kňaza Árona, bojovníka Kaleba, princa Jonatána, proroka Amosa a pisára Sílasa.

~~19,90 €~~

TERAZ LEN ZA

14,90 €

Viac akciových kníh nájdete v našich kníhkupectvách a na e-shope www.tranoscius.sk

zľavy
až do **80%**

✓ **darček**
ku každému nákupu

✓ **ešte výhodnejšie**
za nákup získate zľavu 10% na ďalší nákup

objednávajúte:

mailom
odbyt@tranoscius.sk
predaj@tranoscius.sk
telefonicky
0918 828 570
cez e-shop
www.tranoscius.sk

SPOLOČNÉ MODLITBY

na Bielu sobotu

8:00-12:00

30.03.2024

STARÁ FARA

TÉMY:

1. MODLITBY ZA PREŽITÉ / VECI ZA KTORÉ SME VĎAČNÍ, ZA VECI KTORÉ NÁS ŤAŽIA Z MINULOSTI /

8:00-9:00

2. MODLITBY ZA TO ČO ŽIJEME / MODLITBY ZA SÚČASNÉ ZÁPASY /

9:00-10:00

3. MODLITBY ZA BUDÚCE / VECI ČO NÁS ČAKAJÚ, NAŠE OBAVY A VÝZVY, MODLITBY ZA VÍZIE /

10:00-11:00

4. MODLITBY MIMO ČASU

11:00-12:00

PRÍSŤ A ODÍSŤ MÔŽETE KEDYKOL'VEK, AJ UPROSTRED TÉMATICKÝCH BLOKOV

Z našich matrík

obdobie 28. 11. 2023 - 14. 3. 2024

„Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený...“ Mk 16,16

Do vínneho kmeňa Ježiša Krista boli v Krste Svätom zaštepni:

Olívia Slovíková, Filip Čenka, Natália Čenková, Kamil Demčák

„Čo teda Boh spojil, človek nerozlučuje!“ Mt 19,6

Manželstvo uzavreli:

Juraj Slovík a Simona Triznová, Ján Ferenčík a Simona Andrejuvová

„Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí odteraz v Pánu umierajú.“ Zj 14,13

V nádeji vzkriesenia a života večného nás opustili:

Oľga Husárová 73 r., Žofia Husková 87 r., Ladislav Melek 67 r., Elena Borošová 86 r., Oľga Devečková 85 r., Anna Žiaranová 95.r., Ján Madera 57.r., Anna Križková 87.r., doc. RNDr. Ing. Harman Blahoslav CSc. 77.r., Július Kúdora 89.r., Ján Čech 90.r., Mária Stupková 78.r., Anna Pinkošová 92.r., Viera Javošová 75.r., Miroslav Didek 84.r., Milan Lacko 72.r., Michal Marko 81 r.

Zelený štvrtok

17:00 *Večera Pánova*

18:00 *spevokol Tatran*
spieva Matúšove pašie
v spracovaní Dr. Wurma
diriguje Lubomír Raši

28.3.2024

veľký
evanjelický kostol
Liptovský Mikuláš

Cirkevný zbor ECAV
na Slovensku
Liptovský Mikuláš

www.ecavlm.sk

[ecavlmikulas](https://www.facebook.com/ecavlmikulas)

Veľ'konočná nedeľ'a

18:00 *Ekumenické chvály*
Oslavujme spoločne Pána

31.3.2024

evanjelický
kostol
Vrbica

Cirkevný zbor ECAV
na Slovensku
Liptovský Mikuláš

www.ecavlm.sk

[ecavlmikulas](https://www.facebook.com/ecavlmikulas)

Služby Božie počas sviatkov

28.	3.	štv	16.00	Ondrašová	Zelený štvrtok – Večera Pánova
28.	3.	štv	17.00	Iľanovo	Zelený štvrtok – Večera Pánova
28.	3.	štv	17.00	LM	Zelený štvrtok – Večera Pánova
28.	3.	štv	18.00	LM	Koncert: Pašie – spevokol Tatran
29.	3.	pia	09.00	LM	Veľký piatok a VP / Zborový spevokol
31.	3.	Ne	09.00	LM	1.slávnosť veľkonočná/ Program detí
31.	3.	Ne	10.30	Okoličné	1.slávnosť veľkonočná
31.	3.	Ne	09.00	Ondrašová	1.slávnosť veľkonočná
31.	3.	Ne	10.30	Iľanovo	1.slávnosť veľkonočná
31.	3.	Ne	18.00	Vrbica	Ekumenické chvály
1.	4.	Po	09.00	Vrbica	2.slávnosť veľkonočná

Vojnová loď

príbeh

V mimoriadne nebezpečnej oblasti Stredozemného mora hliadkovala vojnová loď. Vo vzduchu viselo napätie. Viditeľnosť bola slabá, hmla hustá, a tak kapitán ostal na mostíku a dozeral na činnosť posádky.

Keď sa zotmel, hliadka oznamovala:

„Vpravo svetlo!“

„Stojí alebo sa vzdáľuje?“ kričal kapitán.

„Stojí, kapitán,“ odpovedala hliadka. „Hrozí nám nebezpečenstvo, že sa s tou loďou zrazíme.“ Kapitán vydal rozkaz signalistovi: „Oznám tej lodi, že nám hrozí zrážka, nech zmenia kurz o 20 stupňov.“ Úsečná odpoveď, ktorú vyslala druhá strana znela:

„Radím vám, aby ste kurz o 20 stupňov zmenili vy.“

Kapitán povedal signalistovi: „Vysielaj: Tu je kapitán, zmeňte smer o 20 stupňov.“

„Tu je námorník druhej triedy. Urobili by ste lepšie, keby ste zmenili kurz o 20 stupňov vy.“ Kapitán sa rozzúrilo. „Vysielaj! Zareval: „Tu je vojnová loď. Zmeňte smer o 20 stupňov.“

Odpoveď bola jednoduchá: „Tu je maják!“

A vojnová loď zmenila smer.

„Ježiš povedal: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ (Mt 16, 18)
Cirkev nemožno rozbiť. Možno sa rozbiť len o ňu.

Bruno Ferrero: Malé príbehy pre potešenie duše

Buďte stále v obraze

sledujte nás ecavlmikulas

počúvajte naše služby božie Ecav Lm

majte prehľad o všetkom www.ecavlm.sk

ZVESTI - občasník Cirkevného zboru

ECAV Liptovský Mikuláš

Ročník 28 / číslo 1 / 25. 3. 2024

Vychádza pre vnútornú potrebu cirkevného zboru

redakcia: Jozef Havrila ml.

grafika: KREATERA_kreatívna agentúra

jazyková korektúra: Mgr. Janka Záborská

vydáva: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v.

na Slovensku Liptovský Mikuláš, Tranovského 6,

031 01 Lipt. Mikuláš Kontakt: info@ecavlm.sk, 044-5522146

vytlačil: REPROservis Kováč, s. r. o. v náklade 500 ks.